

Sophus Claussen skrev i vid udstrækning erotiske digte, men han kunne også erotisere digtekunsten. Forfatteren udgav også prosa og virkede i perioder som journalist. Som ældre kastede han sig over maleriet. Både i starten og i slutningen af forfatterskabet udgav Sophus Claussen værker, der er gået direkte ind i litteraturhistorien, fx *Djævlerier* (1904) og *Heroica* (1925).

Parken og Staden

Af Sophus Claussen

Nu fyldes Parken af Skygger,
og henad de grusede Stier
der vandrer, mens Fuglene tier,
usynlige Pudderparykker.

Fontænefigurerne gaber
med vandløse Fiskemuler,
og Svanen fortærer de Smuler,
de sidste Søndagsbørn taber.

Naar alle Fodtrin er døde,
da bobler Begæret og Kraften
sødt i den ensomme Aften ...
det svundne gaar mig i Møde.

I Ly bag sit smedede Gitter
er Parken skønheds-ladet
som en Susanne i Badet,
og Raadsherrer gaar der og titter.

... Men udenfor i Gaden
er Skønheden styrtet fra Tronen.
Der raser Dæmoner i Staden,
der blæser Sommer-Tyfonen.

Der daler ej Solnedgangs-Roser
paa rødmende Havfruebryster.
Dér ta'er de antike Lyster
til Takke med hullede Hoser.

Derude der haabes og bæves.
Der iler med rastløse Knokler
de Statuer, som forgæves
søger om deres Sokler.

(1898, *Djævlerier*)

Gloser:

Susanne i badet – historie fra den apokryfe Daniels bog kap. 13, der skildrer, hvordan Susanne belures af to ældre jødiske herrer, da hun tager bad i sin ægtemands have i Babylon